

Mihkelsoni jäljed ja kaja

Janika Kronberg

Karl Ristikivi Selts / Eesti Kirjanike Liit

Kunsti meeltemürk ja elutõde
kunagi ei ole ühte jalga käinud
Päriselt Üks tühiasi on neil
tõkestuseks Inimene ise
[...]

(Elujoonis, 1989, lk 7)

Kunagi on öeldud: stiil – see on inimene.

Minu lugemismeetod on üksnes vaistlik ja kuuldeline, millest lähtudes püüan ära tunda ja esile tuua Ene Mihkelsoni stiili kõlalisi iseärasusi. Küsin eelkõige seda, kas ja milline kooskõla valitseb Ene Mihkelsoni loomingus sõnade tähenduse ja nende kõla vahel. Või veelgi enam, riskides olla isiklik, üritada vastata ka küsimusele, kuidas ja millises vastavuses on inimene Ene Mihkelson, keda meist paljud tundsid, ja tema teoste keel. Milliseid tähendusi see vastavus ja tema keele kõla kannavad ja mida võib sellest järeldada?

Kas stiil siis ei olegi inimene?

Kas kunsti meeltemürk ja elutõde ei käigi ühte jalga?

Päriselt.